

Sygn. akt II K 40/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 października 2022 roku

Sąd Rejonowy w Kaliszu Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący : Sędzia Sądu Rejonowego Joanna Urbańska - Czarnasiak

Protokolant : sekr. sądowy Daria Bartosik

w obecności /-/

po rozpoznaniu w dniach 07 czerwca 2022r., 11 października 2022r.

sprawy karnej:

D. K.

syna W. i E. zd. L.

ur. (...) w K.

oskarżonego o to, że:

w dniu 14 listopada 2021 roku w K., woj.. (...), znieważył umundurowanego funkcjonariusza policji z Komendy Miejskiej Policji w K. sierż. sztab. L. B. podczas i w związku z pełnieniem przez niego obowiązków służbowych w ten sposób, że będąc zatrzymywanym, kierował wobec wyżej wymienionego funkcjonariusza słowa uznawane powszechnie za obelżywe i wulgarne, a także w tym samym miejscu i czasie naruszył nietykalność cielesną tegoż funkcjonariusza w ten sposób, iż siedzącego wówczas w radiowozie policyjnym pokrzywdzonego uderzył pięścią w okolice klatki piersiowej po czym oddalił się z miejsca zdarzenia

- tj. o czyn z art. 226 § 1 kk i art. 222 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

1. oskarżonego **D. K.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego wyżej wypełniającego znamiona przestępstwa z art. 226 § 1 kk i art. 222 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i za to na podstawie art. 222 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk wymierza mu karę grzywny w wysokości 100 /stu/ stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 20,00 /dwadzieścia/ złotych,
2. na podstawie art. 63 § 1 kk zalicza oskarżonemu na poczet orzeczonej w pkt. 1 wyroku kary grzywny okres zatrzymania od dnia 14.11.2021r. godz. 04:50 do dnia 15.11.2021r. godz. 15:20 przyjmując, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się dwóm dziennym stawkom grzywny,
3. na podstawie art. 46 § 1 kk orzeka od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonego L. B. kwotę 1000,00 /jeden tysiąc 00/100/ złotych tytułem częściowego zadośćuczynienia,
4. na podstawie art. 627 kpk zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 310,00 /trzysta dziesięć 00/100/ złotych tytułem kosztów sądowych.

sędzia Joanna Urbańska –Czarnasiak

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 40/22	
<p>Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.</p>			
USTALENIE FAKTÓW			
Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	

1.1.1.	D. K.	<p>w dniu 14 listopada 2021 roku w K., woj.. (...), znieważył umundurowanego funkcjonariusza policji z Komendy Miejskiej Policji w K. sierż. sztab. L. B. podczas i w związku z pełnieniem przez niego obowiązków służbowych w ten sposób, że będąc zatrzymywany, kierował wobec wyżej wymienionego funkcjonariusza słowa uznawane powszechnie za obelżywe i wulgarne, a także w tym samym miejscu i czasie naruszył nietykalność cielesną tegoż funkcjonariusza w ten sposób, iż siedzącego wówczas w radiowozie policyjnym pokrzywdzonego uderzył pięścią w okolice klatki piersiowej po czym oddalił się z miejsca zdarzenia</p> <p>- tj. o czyn z art. 226 § 1 kk i art. 222 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	

<p>1. W dniu 14 listopada 2021r. pokrzywdzony L. B. pełnił służbę ze st. sierż. S. B.. Około godz. 4:10 nad ranem otrzymali zgłoszenie, że przy ulicy (...) jakiś mężczyzna rozrzuca kosze na śmieci. Kiedy z polecenia dyżurnego K. w K. pojechali we wskazane miejsce nie zauważyli nikogo, ale okazało się, że na S. Bursztynowym przy Galerii (...) patrol ochrony podejmuje interwencję wobec oskarżonego D. K.. Funkcjonariusze podjechali do nich i przejęli interwencję. Okazało się, że D. K. jest pod wpływem alkoholu i posiada na twarzy obrażenia w postaci zasinienia, zadrapań i otarć naskórka. Nie żądał udzielenia pomocy ale dość agresywnie pytał się policjantów, używając wulgarnego słowa, gdzie byli jak byli potrzebni. Został pouczony, że jeśli się nie uspokoi to pojedzie na izbę wytrzeźwień. Oświadczył, że pójdzie do domu. Funkcjonariusze widząc, że się</p>	<p>zeznania świadka L. B. k. 33-35, 79v-80</p> <p>zeznania świadka S. B. k. 17-18, 96-96v</p> <p>notatka urzędowa k. 1- 2</p> <p>zeznania świadka L. B. k. 33-35, 79v-80</p> <p>zeznania świadka S. B. k. 17-18, 96-96v</p> <p>zeznania świadka Ł. L. k. 39-40, 80v-81</p> <p>zeznania świadka K. N. k. 42-43, 81</p> <p>notatka urzędowa k. 1 i 3</p> <p>protokół zatrzymania osoby k. 5</p> <p>kserokopia legitymacji służbowej k. 23</p> <p>zeznania świadka L. B. k. 33-35, 79v-80</p> <p>protokół ustnego przyjęcia zawiadomienia o groźbach karalnych k. 14-15</p> <p>protokół badania stanu trzeźwości k. 6 – 10</p> <p>notatka urzędowa k. 19</p> <p>dane osobo - poznawcze k.56, 79</p> <p>karta karna k. 74</p>		
--	---	--	--

uspokaja puścili D. K., a ten udał się w kierunku ul. (...). Funkcjonariusze przejechali radiowozem koło Galerii (...), w celu rozpisania interwencji w notatniku służbowym. W trakcie tych czynności L. B. zauważył, że oskarżony D. K. idzie w ich kierunku od strony dworca (...). W pewnym momencie podbiegł do drzwi radiowozu od strony pasażera, gdzie siedział funkcjonariusz L. B., uderzył dwoma rękoma w szybę krzycząc, że zabije policjanta. Użył przy tym wulgarnych słów. O. drzwi samochodu i uderzył zapiętego pasami bezpieczeństwa funkcjonariusza w klatkę piersiową z pięści. Funkcjonariusz obrócił się na fotelu i kopnął napastnika, który się przewrócił, po czym wstał i zaczął uciekać. Obaj funkcjonariusze ruszyli za nim w pościg i udało się go złapać na 4 peronie dworca kolejowego. Ponieważ nie miał siły biec położył się na posadzce i rozłożył ręce.

Z uwagi na miejsce interwencji funkcjonariusze wezwali wsparcie, ponieważ jeden z nich musiał iść po radiowóz. W trakcie zatrzymania groził pokrzywdzonemu, że go zabije i krzyczał, że jest funkcjonariuszem służby więziennej i im jeszcze pokaże.

2. Przybyli na miejsce kolejni funkcjonariusze pomogli przetransportować oskarżonego do radiowozu. Próbowano oskarżonego przebadać na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu, ale nie wyraził zgody. Z uwagi na widoczne symptomy wskazujące na to, że był ewidentnie pod wpływem alkoholu lub innego odurzającego środka, podjęto decyzje o umieszczeniu go w (...), tym bardziej, że był dość agresywny. Przed osadzeniem zawieziono go na (...). W trakcie interwencji oskarżony D. K. cały czas kierował groźby wobec funkcjonariusza L. B. używając słów

wulgarnych mówiąc, że go „znajdzie, zabije, dojedzie”. W trakcie przeszukania oskarżonego okazało się, że posiada przy sobie legitymację funkcjonariusza służby więziennej. Czynności umieszczenia w (...) dokonał drugi patrol policyjny. Przed osadzeniem również był pobudzony i agresywny słownie. Wykrzykiwał wulgaryzmy kierując je w kierunku ogólnie policjantów.

3. Z uwagi na fakt, że zdarzenie dotyczyło funkcjonariusza służby więziennej pokrzywdzony L. B. podjął decyzję o złożeniu zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa naruszenia nietykalności cielesnej funkcjonariusza. Nie chciał złożyć zawiadomienia o wypowiedzianych wobec niego groźbach karalnych. Zarówno on, jak i drugi z funkcjonariuszy S. B. zostali przebadani o godz. 5:28 i 5:31 na stan nietrzeźwości z wynikiem 0,00 mg/l.

<p>4. Oskarżony D. K. ma 29 lata, jest kawalerem i nie posiada nikogo na swoim utrzymaniu. Posiada wykształcenie wyższe. Przed zdarzeniem wykonujący zawód funkcjonariusza służby więziennej w Zakładzie Karnym w S.. Aktualnie bezrobotny, nie zarejestrowany w Urzędzie Pracy. Utrzymujący się z oszczędności, bez majątku. Nie leczony psychiatrycznie. Upřednio nie karany.</p>			
<p>Fakty uznane za nieudowodnione</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Oskarżony</p>	<p>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)</p>	
<p>1</p>			
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>	
<p>OCena DOWODÓW</p>			

1.1. <i>Dowody będące podstawą ustalenia faktów</i>			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
.	<p>wyjaśnienia oskarżonego</p> <p>zeznania świadków</p> <p>dowód z dokumentów</p>	<p>Oskarżony D. K. zarówno w toku postępowania przygotowawczego, jak i przed sądem przyznał się da zarzucanego mu czynu, podając jedynie, że bardzo żałuje tego, co się stało i przeprasza pokrzywdzonego.</p> <p>Wobec zebranego w sprawie materiału dowodowego wyjaśnienia oskarżonego są wiarygodne.</p> <p>Poczynione ustalenia stanu faktycznego sąd oparł przede wszystkim na zeznaniach funkcjonariuszy, L. B., S. B., Ł. L. i K. N., których zeznania sąd uznał za zupełnie wiarygodne i spójne z pozostałym materiałem dowodowym zebrany w niniejszej sprawie.</p> <p>Za wiarygodne należało również uznać zaliczone w poczet materiału dowodowego</p>	

		dokumenty albowiem zostały one sporządzone przez uprawnione organy w ramach przysługujących im kompetencji, w sposób rzetelny i fachowy. Ich prawdziwość i autentyczność nie wzbudziła w ocenie sądu wątpliwości. pod postem dotyczącym zdarzenia.	
1.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
	wyjaśnienia oskarżonego	j.w	
PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	1.3. Podstawa prawna skazania albo warunkowego	1	D. K.

	umorzenia postępowania zgodna z zarzutem			
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej				
Przepis art. 226 § 1 k.k. definiuje przestępstwo polegające na znieważaniu funkcjonariusza publicznego. Przedmiotem odpowiedzialności jest zatem taka zniewaga (ubliżanie, zachowywanie się względem kogoś w sposób obraźliwy), która została dokonana podczas i w związku z pełnieniem przez funkcjonariusza jego obowiązków służbowych. Określone w art. 226 § 1 przestępstwo znieważenia funkcjonariusza publicznego albo osoby do pomocy mu przybranej podczas i w związku z pełnieniem obowiązków służbowych jest typem szczególnym (kwalifikowanym) w stosunku do przestępstwa znieważenia człowieka (art. 216). Zaostrzenie karalności wiąże się z tym, iż omawiane				

przestępstwo godzi nie tylko w godność osobistą funkcjonariusza, lecz pośrednio także w poszanowanie reprezentowanej przez niego instytucji.

Przedmiotem ochrony w przestępstwa określonego w art. 222 § 1 kk jest nietykalność cielesna funkcjonariusza.

Jest to kwalifikowany typ naruszenia nietykalności cielesnej określonego w art. 217 kk. Nietykalność cielesna stanowi tu jednak tylko uboczny przedmiot ochrony, ponieważ zasadniczym przedmiotem ochrony jest powaga instytucji reprezentowanej przez funkcjonariusza i działalność instytucji reprezentowanej przez funkcjonariusza.

W myśl przepisu art. 226 § 1 k.k. sprawca podlega karze grzywny, ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.

<p>Natomiast zgodnie z art. 222 § 1 kk sprawca podlega karze grzywny, ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 3.</p>				
#	<p>1.4. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem</p>			
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>				
#	<p>1.5. Warunkowe umorzenie postępowania</p>			
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania</p>				
#	<p>1.6. Umorzenie postępowania</p>			
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania</p>				
#	<p>1.7. Uniewinnienie</p>			

Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia				
KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie				
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności	
D. K.	pkt. 1 pkt. 3		Oskarżony D. K. wypełnił swoim zachowaniem przedmiotową stronę występku z art. 226 § 1 kk i art. 222 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk, albowiem w dniu 14 listopada 2021 roku w K., woj. (...), znieważył umundurowanego funkcjonariusza policji z Komendy Miejskiej Policji w K. sierż. sztab. L. B. podczas i w związku z pełnieniem przez niego obowiązków służbowych w ten sposób, że będąc zatrzymywanym, kierował wobec wyżej wymienionego funkcjonariusza słowa uznawane	

powszechnie za obelżywe i wulgarne, a także w tym samym miejscu i czasie naruszył nietykalność cielesną tegoż funkcjonariusza w ten sposób, iż siedzącego wówczas w radiowozie policyjnym pokrzywdzonego uderzył pięścią w okolice klatki piersiowej, po czym oddalił się z miejsca zdarzenia.

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, będący przedmiotem analizy i oceny sądu, pozwala na przypisanie oskarżonemu winy, gdyż w czasie swojego bezprawnego i karalnego zachowania, mając możliwość podjęcia decyzji zgodnej z wymogami prawa, nie dała posłuchu normie prawnej.

Biorąc pod uwagę poczynione ustalenia sąd nie miał wątpliwości, że oskarżony jest sprawcą przypisanego mu czynu. Czyn ten jest czynem zabronionym, szkodliwym społecznie,

bezprawnym i karalnym. Sąd nie znalazł okoliczności wyłączających winę oskarżonego. Jest on osobą pełnoletnią i poczytalną, a przy tym byłym funkcjonariuszem służby więziennej. Miał możliwość rozpoznania bezprawności czynu i owej bezprawności był świadomy. Dokonując czynu działał w normalnej sytuacji motywacyjnej. Sąd wykluczył możliwość zaistnienia któregoś z kontratypów. Oskarżony miał możliwość zachowania się w zgodzie z normą prawną, a nie uczynił tego. Czyn oskarżonego mieści się też w granicach typowej szkodliwości społecznej dla tego typu przestępstwa. Zachowania oskarżonego w żaden sposób nie usprawiedliwia fakt, że znajdował się wtedy pod wpływem alkoholu. Doskonale zdawał sobie sprawę z tego co zrobił i dlatego zaczął uciekać przed funkcjonariuszami.

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, będący

przedmiotem analizy i oceny sądu, pozwala na przypisanie oskarżonemu winy, gdyż w czasie swojego bezprawnego i karalnego zachowania, mając możliwość podjęcia decyzji zgodnej z wymogami prawa, nie dał posłuchu normie prawnej.

Stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego należy ocenić jako znaczny. Zgodnie z art. 115 § 2 kk, przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości czynu sąd bierze pod uwagę rodzaj i charakter naruszonego dobra, rozmiary wyrządzonej lub grożącej szkody, sposób i okoliczności popełnienia czynu, wagę naruszonych przez sprawcę obowiązków, jak również postać zamiaru, motywację sprawcy, rodzaj naruszonych reguł ostrożności i stopień ich naruszenia. Oceniając stopień społecznej szkodliwości czynu w przedmiotowej sprawie sąd wziął pod uwagę elementy przedmiotowe i podmiotowe

uznając, iż jest on znaczny. Przemawia za tym opisana wyżej postawa oskarżonego oraz stopień i rodzaj naruszonego dobra jakim jest przede wszystkim zdrowie i życie funkcjonariusza oraz powaga instytucji reprezentowanej przez funkcjonariusza policji.

Jako okoliczność obciążającą sąd potraktował oskarżonemu fakt, że w momencie popełnienia czynu sam był funkcjonariuszem, zatem tym bardziej powinien szanować pracę, którą na co dzień wykonują funkcjonariusze.

Swoim zachowaniem dowiódł, że nie powinien wykonywać tego właśnie zawodu. Jako okoliczność łagodzącą sąd uwzględnił uprzednią niekaralność oskarżonego i przyznanie się do winy.

Mając powyższe na uwadze, kierując się dyrektywami wymiaru kary

określonymi w art. 53 k. k., uwzględniając stopień winy i społecznej szkodliwości czynu, sąd na podstawie 222 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierzył oskarżonemu karę 100 stawek grzywny ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 złotych uznając, iż jest ona adekwatna do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu. W ocenie sądu wymierzona oskarżonemu kara w pełni zrealizuje wobec oskarżonego funkcję wychowawczą i represyjną, a jednocześnie stanowić będzie wystarczające ostrzeżenie na przyszłość.

Na marginesie wskazać należy, iż zdaniem sądu oskarżony nie zasługuje na dobrodziejstwo warunkowego umorzenia postępowania karnego. Zgodnie z treścią art. 66 § 1 k.k. sąd może warunkowo umorzyć postępowanie karne, jeżeli wina i

społeczna
szkodliwość czynu
nie są znaczne,
okoliczności jego
popęłnienia nie
budzą wątpliwości,
a postawa sprawcy
nie karanego za
przestępstwo
umyślne, jego
właściwości i
warunki osobiste
oraz dotychczasowy
sposób życia
uzasadniają
przypuszczenie, że
pomimo umorzenia
postępowania będzie
przestrzegał
porządku prawnego,
w szczególności nie
popęlni
przestępstwa.
Wskazane w art. 66
§ 1 k.k. właściwości
i warunki osobiste
sprawcy, jego
postawa i
dotychczasowy
sposób życia
stanowią odrębną
przesłankę
warunkowego
umorzenia
postępowania. Nie
mogą one być
uwzględniane w
ocenie społecznej
szkodliwości
popęlnionego czynu
i winy sprawcy, tj.
przemawiać za ich
„znacznością” lub
„nieznacznością”.
Należy zatem
przyjąć, że
przesłanka ta
wchodzi w grę
dopiero po
ustaleniu, iż

społeczna
szkodliwość czynu i
wina sprawcy nie
są znaczne. (por.
komentarz do art. 66
kk pod red. Piotra
Hofmańskiego).
Zgodnie z art. 115
§ 2 kk, przy ocenie
stopnia społecznej
szkodliwości czynu
sąd bierze pod
uwagę rodzaj i
charakter
naruszonego dobra,
rozmiary
wyrządzonej lub
grożącej szkody,
sposób i okoliczności
popęnienia czynu,
wagę naruszonych
przez sprawcę
obowiązków, jak
również postać
zamiaru, motywację
sprawcy, rodzaj
naruszonych reguł
ostrożności i stopień
ich naruszenia.

Biorąc powyższe
rozważanie pod
uwagę sąd
dokonując analizy
zachowania
oskarżonego wobec
pełniącego służbę
funkcjonariusza
policji, nie mógł
uznać, że jego
wina i społeczna
szkodliwość jego
zachowania nie były
znaczne. Słusznie
bowiem wskazał
pokrzywdzony, że
oskarżony również
dobrze mógł trzymać
w ręku nóż i sytuacja
ta zupełnie inaczej

			<p>skończyłaby się dla wykonującego swoje zadania funkcjonariusza. Podkreślić należy, iż oskarżony (sam będąc funkcjonariuszem służby więziennej) zaatakował innego funkcjonariusza bez żadnego i używał wobec niego słów wulgarnych grożąc mu śmiercią.</p> <p>Dlatego też sąd zdecydował o wymierzeniu oskarżonemu kary grzywny w wymiarze wyżej wskazanym, a nadto orzekł na podstawie art. 46 § 1 kk od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonego L. B. kwotę 1000,00 złotych tytułem częściowego zadośćuczynienia.</p>	
<p>1Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU</p>				
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności	
D. K.		pkt.2	Zgodnie z treścią art. 63 § 1 kk sąd zaliczył oskarżonemu na poczet wymierzonej kary grzywny okres zatrzymania od dnia	

		14.11.2021r. godz. 04:50 do dnia 15.11.2021r. godz. 15:20 przyjmując, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się dwóm dziennym stawkom grzywny.
6. inne zagadnienia		
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wniosku o orzeczenie takiej instytucji przez stronę		
7. Koszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
pkt. 4	Na podstawie art. 627 kpk od skazanego w sprawach z oskarżenia	

	<p>publicznego sąd zasądza koszty sądowe na rzecz Skarbu Państwa oraz wydatki na rzecz oskarżyciela posiłkowego. W związku z powyższym sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 310,00 zł tytułem kosztów sądowych uznając, że jego sytuacja materialna pozwala mu na uiszczenie kosztów sądowych w takiej wysokości.</p>
1Podpis	
sędzia Joanna Urbańska – Czarnasiak	